

[Jytte Hilden]

store problemer. Disse meldinger er jo ganske i strid med mange af de historier, som massemediernes til tider beskriver sensationspræget. Det behøver dog ikke betyde, at alt er lutter idyl, men siger måske lidt om stemningen rundt omkring.

1970erne bragte lokalnævnene ind i retsplejeloven. I 1980erne vil det være naturligt at arbejde videre med en struktur, hvor samarbejde, kontakt på lokalt plan mellem borgere, politikere og politi bygges videre. Hvordan skulle vi ellers få et aktivt demokrati til at fungere?

Socialdemokratiet støtter lovforslaget i tillid til, at kommunalpolitikere og politi vil magte at få arbejdet også med klagesager til at fungere. Vi vil opmærksomt og kritisk følge udviklingen og beder justitsministeren gøre det samme, f. eks. ved, at han efter et års forløb med denne nye lov, hvis den bliver vedtaget, redegør for erfaringer med de nye bestemmelser. Den konsekvente og uartikulerede mistro vil vi overlade til andre.

Som man kan forstå, går vi positivt ind i udvalgsarbejdet.

Nathalie Lind (V):

Debatten om lokalnævnenes opgaver og deres sammensætning har givet anledning til dette lovforslag, men jeg vil gerne begynde med at sige, at hvis vi – hvad jeg sådan set ikke ser de store betænkeligheder ved – kan acceptere det første punkt om, at politiet ikke deltager i afstemningerne, så må der ikke heri ses nogen form for kritik af politiet eller af det arbejde, lokalnævnene har udført. Vi ved, der er ganske få afstemninger, og vi ved også, at en ordning, der stort set er af tilsvarende art, anvendes i København. Men jeg vil gerne, når den socialdemokratiske ordfører refererer til, hvad jeg tidligere skulle have sagt – det var ikke i 1976, det var i 1979 – føje til, at som følge af den rejste kritik må overvejelserne særligt koncentreres om en ændret sammensætning af lokalnævn ved klagebehandlingen. Nu er det ikke, fordi årstallene i den forstand spiller en rolle, men det var den 26. april 1979. Det, jeg vil understrege, er, at der måske også er andre løsninger end den, regeringen her forelægger, nemlig at fratage politiet stemmeretten. Det vil jeg godt forbeholde mig at vi diskuterer nærmere i retsudvalget. Udgangspunktet er altså:

der er ikke tale om nogen kritik af, hvad man har haft hidtil.

Derimod må jeg nok sige, at når vi kommer til § 1, nr. 3, så stopper jeg op. Der er nogle, der kommenterer det meget bredt i høringssvarene; der er nogle, der gør det meget kortfattet. En af de kortfattede er politidirektøren i København. Han siger: »Jeg kan ikke tiltræde forslaget.« Jeg kunne egentlig tilslutte mig hans bemærkninger og ikke sige mere. Jeg ved godt, man ikke har pligt til at udnytte taletiden, men jeg har dog et par bemærkninger, jeg godt vil knytte til.

Forslaget går ud på, at hvis en kommune ønsker personer fjernet, som har nægtet at forlade en fast ejendom, og der så kommer en klage over politipersonalets adfærd i denne forbindelse, så skal der foretages en undersøgelse i alle tilfælde. Jeg kan se den politiske baggrund. Jeg kan også give paragraffen et navn: »Lex Byggeren«. Vi har jo før oplevet, at man har givet specielle love et personnavn; her er det altså et begrebsnavn: Lex Byggeren. Det kan alene være det, regeringen tænker på.

Jeg kan se den politiske begrundelse: man har ønsket at have fred til visse sider, og så har man taget det med, men jeg kan hverken se den logiske eller den juridiske begrundelse, og jeg kan, må jeg føje til, også kun opfatte det som en direkte mistillid til politiet.

Hvordan kan man forestille sig, at politiet, der jo har eneansvaret for aktionens udførelse, fordi det er en kommune, der ønsker nogen fjernet fra en ejendom, skulle optræde mere brutalt og begå flere fejl, end hvis det f. eks. var et saneringsselskab, hvis det var et socialt boligselskab, hvis det var en privat grundejer? Der er ingen vejledning at hente i bemærkningerne her. For det er jo ikke sammenblandingen af kommunen og politiet i lokalnævnet, der er begrundelsen. Det siges i bemærkningerne, at der har været rejst kritik af, at kommunens repræsentanter er med i afgørelsen af, hvorvidt der skal foretages en undersøgelse i forbindelse med disse forretningers udførelse, men det afviser man, og derfor, siger man, skal der altid foretages en undersøgelse i sager af den pågældende karakter.

Jeg forstår fuldt ud de politiorganisationer, der har sagt: det er udtryk for mistillid til politiet, til dets selvstændighed, til dets integritet, at det ikke i alle tilfælde behandler